Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktör

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adressforandringer o. s. v. adresseres **„Stjernen" Dannebrog, Nebraska.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiveren ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

G. H. Christensen, Fremont, Nebr.
N. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
Chr. Johnson, Minden, Nebr.
B. M. Bager, Akron, Colo.
N. Christensen, Clarkson, Kansas.
H. H. Grumsberg, Hampton, Nebr.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

Det Hus, hvor Opdageren Kolumbus blev født, afbenyttes efter Sigende til Kreaturstald. Lad det blive flyttet til Verdensudstillingen i Chicago. Chicago er det største Kreaturtorv i hele Verden.

Den højeste Skolepige i Verden har hjemme i Riedmann, Tyskland. Pigen er blot elleve Aar gammel, men er allerede seks Fod høj. Hun maa være i Stand til at naa selv de højeste Kundskabsgrene.

Naar Vejret er saa hedt, at Folk styrter, saa fryder Is-Trustet sig og sælger mere Is end før. Naar det om Vinteren er saa koldt at Folk fryser fordærvet, da smiler Trustet og skjærer sin Is med Liv og Lyst. Det Vejr, der kan tæmme et Is-Trust, findes ikke paa Jorden; de gamle Romere og Grækere mente, at det findes under Jorden.

Det mørke Fastland er et Slags Vidunderland. En af dets Mærkeligheder synes at være, at Mord sjældent efterlader sig dødelige Følger. Dr. Peters, der et Par Gange paa en saa grusom Maade er bleven myrdet af en Bande Gumpwump Vilde, er nylig havnet ved Søkysten frisk som en Fisk. Det mørke Fastland er sikkert underkastet Naturforhold, der er forskjellige fra vores.

Engelske Domstole er haardhjærtede og ufølsomme. En af de fornemme Gjæster ved Stanleys Bryllup stjal nogle værdifulde Sølvsker, der fandtes blandt Brudegaverne. Misdæderen var en grundrig Enke, der stod højt i Londonske Selskabskredse; men trods dette blev hun arresteret og dømt til 14 Dages Fængselstraf. I de For. Stater vilde Tyveriet været blevet kaldt ved det fashionable Navn Kleptomania, og uden Tvivl var Damen bleven eskorteret fra Raadssalen til hendes lukkede Vogn med ydmyge Undskyldninger.

Statkels McKinley har kun sølle Lykke med sine Bestræbelser for at skaffe en Toldlov, der vil bringe Farmeren Glæde og Velsignelse. Selv Høsæggene, over hvilke man kaglede saa triumferende, truer nu med at briste. Den russiske Kejser har nemlig gjort en Forandring i sin Diæt. Indtil for nylig var den af Nihilister hundsede Regent en stor Æggspiser, han tog dem med Skallen paa, idet han mente, at de i den Form ikke var udsat for at blive forvanskede af nogen nihilistisk anlagt Kok. Men forleden fik han af en af sine Raadgivere den bestyrtende Besked, at ikke en Gang haardkogte Æg er gifttætte, men at Skallen kan gjennemstikkes med en fin Naalspids og tilstrækkelig Strykning indblæses til at lægge Kejseren paa Hylden hos sine Fædre. Denne skrækkelige Advarsel var nok for Kejseren, og straks udstedte han Befaling til at banlyse alle Æg fra den kejserlige Husholdning. Og Amerikas store Ægudførsel til Rusland er naturligvis med det samme forbi, og derved taber vi meget mere end vi vinder paa Hjemmemarkedet ved at lægge en Told paa de canadiske Æg.

Ignatius Donnelly, det lyse Hoved, der hittede paa den originale Ide, at Skakespeares Værker er skrevne af Lord Bacon, bringer i disse Dage til Torvs en interessant Teori angaaende Cyklonernes Fremkomst. Han siger, at Pacific-Banerne er Skyld i Cyklonerne. Tidligere var California Skuepladsen for voldsomme Jordrystelser, men siden Jernbanerne blev anlagde tværs over Landet, er denne Naturforstyrrelse totalt ophørt. Nuvel, Aarsagen til dette er ifølge den opfindsomme Donnellys Forklaring den, at det som i sin Tid var Jordskjælv, bliver nu af Pacificbanerne befordret øst paa og udgivet i Form af Cykloner. En Jordrystelse, siger han, stammer fra Overfloden af Elektricitet i Jordskorpen, og Jernbanernes Staalskinner leder denne Masse øst paa til Minnesota, Dakota og andre Steder. Her afsættes Elektriciteten i Luften og foraarsager de Voldsomheder, som vi kalde Cykloner. Da Minnesota-Farmerne hørte denne Forklaring, vilde de absolut sagsøge Jernbanerne for Skadeserstatning, men Donnelly gjorde dem klog paa, at der er ikke noget i den nationale Jernbanelov, der forbyder Overførsel af Elektricitet fra en Stat til en anden; men han vilde give dem et godt Raad for Udryddelsen af Cykloner. Den rette Kur vilde være at bortdrage den elektriske Overflod, og dette vil efter hans Mening bedst lade sig gjøre ved at hænge nogle store Balloner op i Luften, der er tæt besat med Lynafledere og fastgjort til Jorden med Metalreb.

Den uvidende Bonde.

Farmernes kongressionelle Konvention i Columbus, Nebr., har givet Bee i Omaha Anledning til at fremkomme med nogle stærke Tanker om Farmerbevægelsen i dens Helhed, og i Særdeleshed Farmernes Skikkethed til at repræsentere Folket i de lovgivende Forsamlinger. Først beskriver Bladet Farmerpartiet i Nebraska som en Flok, der lader sig styre af sværmeriske Nationalister besjælet af yderliggaaende socialistiske Ideer, med Alliansen som Rygstød og almindelig Utilfredshed som Overstbefalende. Men efter dette tiltalende Billede følger en lærd Afhandling over de for en Kongresmand nødvendige Kvalifikationer, der ender med den Slutning, at Mr. Kemm er umulig som Lovgiver, fordi han er en uvidende Bonde, der har pantsat sin Farm og mangler enhver Erfaring i Lovgivningens Mysterier og Kunstgreb.

Der ligger en Fare i denne falske Logik, som vi haaber at Bee, der ellers stiller sig som Talsmand for det almene Vel, ikke forsætelig har fremstillet. Er det kommet dertil, at en Mand fra det egentlige Folks Midte, fra Landmandsstanden, fra Landets Kjærne, ikke formaar at repræsentere den hele Offenlighed fordi han mangler den kunstige Tildannelse, Fagpolitikens Politur og Øvelse i at gjøre indviklede Ildkast til Love, der er vidtløftige nok i Fovejen, saa er Republiken kommen bort fra dens oprindelige Grundpiller.

Det er meget muligt at Farmeren Kemm mangler Evner og Øvelse til at svinge det bevingede Ord med samme Veltalenhed som Bankør Dorsey; men vi er overbevist om at han kjender Skoens Tryk lige saa godt, om ikke bedre, naar vigtige Sager kommer frem til Afstemning. Hvad gavnede f. Eks. Dorseys Sagkundskab hans Vælgere, naar han ved Afstemningen over McKinley-Billen sparkede alle saadan Hensyn til Side for at adlyde Kong Caukus' tyranniske Befaling?

Nej, lad os vogte os for Rang- og Klasseforordning paa den lovpriste amerikanske Jordbund.

Nebraska forurettet.

Nebraskas Anseelse i Osten har lidt stor Skade ved de i Omløb satte Rygter, om hvorledes Farmerne er blevne udpint indtil Forarmelse af Forretningsfolket, Bankerne og Jernbanerne, der skulde have svorne sig sammen i det fælles Øjemed at udsuge Farmerne indtil den sidste Blodsdraabe.

Denne Beskyldning om Graadighed passer uden Tvivl til Dels for Bankernes og Jernbanernes Vedkommende. Men Agitatorerne, hvis retmæssige Hensigt blot skulde have været at vække den offentlige Stemning i stor nok Grad til at tvinge den næste Legislatursamling til ved Lov at forbyde saadanne Angreb, har i Stedet for overtraadt Rimelighedens Grændser, og med deres høje Klager har de gjort sig til Fjende af Statens Forretningsinteresser.

Og hvad er Følgen? Emigrationen til Nebraska har allerede lidt et betydelig Afbræk. Og hvad vil Følgerne blive, dersom denne Agitation vedligeholdes? Ja, det bliver den, at den fremkaldte Miskredit faar en saadan Kraft, at der vil hengaa mange Aar, selv efter de paatalte Onder er rettede, inden Staten forvinder den med et daarligt Navn forbundne nedtrykkende Indflydelse.

Pressen, der unægtelig har gjort god Tjeneste ved at samle Folkets Forlangende om Reform til et samlet kraftigt Udtryk, bør nu ikke glemme, at det paa samme Tid som det er dens Pligt at kjæmpe for Nedsættelse i Jernbane- og Banktaksten, ogsaa paahviler den at gjendrive den nederdrægtige Beskyldning, at Nebraska er finansielt ruineret. Hvorfor kan vi ikke ordne vore Hjemmeaffærer ved Anvendelse af mere Handlekraft, i Stedet for at udbasunere for al Verden, og bibringe det falske Indtryk, at Nebraska er den fattigste Stat i Unionen? Farmere, Haandværkere, Forretningsfolk og alle er lige interesserede i at holde Nebraskas oprindelige gode Navn og Anseelse uplettet. Lad os ikke fremmane det ene Onde for Bekjæmpelsen af det andet, men som fornuftige Mænd gjøre hvad vi kan for at luge bort hvad der er skadeligt og samfundsnedbrydende paa samme Tid som vi værner og freder om det, der tjener til almen Gavn. Sandheden er dog den, at Nebraskas økonomiske Liv endnu er sundt, og kan blive eventuelt sikret ved Gjennemførelsen af de Reforme, som vi gødt selv herhjemme kan foretage uden at udraabe det fra Hustagene for Yderverdenens Øren.

Minnesota „tvivlsom."

Staten Minnesota staar paa Tærsklen af en politisk Kamp, der lover at skulle blive den mest interessante men samtidig den mest fortvivlede i Statens Historie.

I over tredive Aar har Staten ligget til Ankers i Republikanernes Havn. Deres oprindelige overvældende Flertal har dog med Aarene stadig smeltet bort, og efter alle Solemærker at dømme, vil der iaar foregaa en fuldstændig Revolution i Minnesotas Politik. Over hele Staten er Vælgerne blevne bragt i Harnisk over, at Republikanerne ikke har formaaet at reducere Tolden, men at de tvertimod har gjort Forsøg paa at vedtage en saa uretfærdig Lov som McKinleys Forslag. Fra enhver Del af Staten kommer Meddelelser om, at Farmerne endelig har kastet de gamle Fordomme til Side, og nu træder op bestemt imod det republikanske Parti og dets Toldpolitik. Mange af dem er gaaet lige lukt over til Demokraterne, men de aller fleste har sluttet sig til den uafhængige Bevægelse eller Farmerallianen. Den for kort Tid siden opstillede Prohibition-Ticket medindbefattet, bliver der altsaa iaar fire Sæt Kandidater i Marken i Minnesota, og det er slet ikke saa sært, at de republikanske Lederes Sind er i denne Tid opfyldt med Tvivl og Bekymring. De har paa alle mulige Maader forsøgt at forhindre Fremkomsten af Farmernes Ticket, men deres Forsøg var forgjæves.

Imorgen holder Republikanerne deres Stats-Konvention i St. Paul, og det bliver nok et varmt Møde. Der bliver en haard Kamp om ethvert Punkt, lige fra Guvernør-Nominationen indtil Tariff-Planken i Platformen. To store Jernbanekorporationer — Northern Pacific og Manitoba-Banen — har deres Fingre i Spillet, og vil hver især søge at gjøre deres Indflydelse gjældende imod hverandre. Northern Pacific er Guv. Merriams Skytshelgen, og vil af alle Kræfter arbejde for hans Gjenvalg; men forh. Kongresmand Knute Nelson, der er Advokat for Manitoba-Banen, omtales stærkt som Oppositions-Kandidat. Skjønt det ikke er at vente, at Guv. Merriams Modstandere vil opnaa hans Nederlag, saa kan de imidlertid sætte saa megen Splittelse i Partiet, at hans Valg bliver en ren Umulighed.

Kampen i Minnesota bliver hed, og Chancerne synes at stille sig i Favør af Farmerpartiet.

Slaaende karakteristisk.

Kun faa Mænd har gjort Amerika større Tjeneste — ja for den Sags Skyld hele Verden — end Opfinderen John Ericsson. Han gjorde Landet mere Gavn i Borgerkrigen end Lafayette gjorde i Revolutionskrigen. Hans Monitor skabte en total Omvæltning i Krigen til Søs, og uden Tvivl skyldte de amerikanske Krigsskibe denne forunderlige Opfindelse deres Bevarelse. Man skulde synes, at denne betydningsfulde Opfindelse kunde være nok for et Menneskeliv at fuldføre, men Ericsson hvilede ikke her. Han undfangede Planen til Orlogsskibet „Princeton", det første Krigsskib, der førte sit Driv under Vandet; han opfandt den direkte virkende Dampmaskine, den bevægelige Teleskophætte, Instrumentet til at maale lange Afstande til Søs, Allarmbarometret, den følsomme Pyrometer og den koloriske Maskine. Han forbedrede og simplificerede mange andre Maskiners Sammensætning.

Omtrent alle hans Opfindelser blev først fremstillet i Amerika, og dette Land høstede Fordelene derved. Dog har han neppe faaet nogen Belønning derfor. Regjeringens Regnskaber kan ikke vise, at han har modtaget en eneste Cent for Monitoren, som han byggede og gjorde sejlbar paa mindre Tid end hundrede Dage efter han havde fuldendt Tegningerne. Den eneste Anerkjendelse, man undte ham, var en Guldmedalje fra en videnskabelig Forening, og en ubetydelig sektarisk Højskole skjænkede ham Doktorgraden. Det halve Europa anerkjendte hans store Fortjenester paa en passende Maade; men her blev der ikke taget den Notits af ham, man skjænker en embedssyg Politiker. Han fik hverken Pension eller nogen anden Belønning for sine Fortjenester, han boede stille og roligt, og det var blot faa, der lagde Mærke til ham. Ingen Banket blev nogensinde arrangeret til hans Ære, og aldrig førte man ham omkring i Landet i en Palatsvogn.

Hans Fødeland, Sverig, der har rejst en Mindestøtte foran det Hus, hvor den store Opfinder blev født, har nylig forlangt hans Lig udleveret, for at det kunde bevise det den sidste Ære. Den amerikanske Regjering har rigtignok efterkommet Opfordringen, men paa en Maade, der gjør Landet alt andet end Ære. Da England bragte os Filantropen Peabodys Levninger, var det bedste Skib i den engelske Flaade ikke for godt; men vor Flaademinister har udset den gamle raadne Skude „Esser" til at føre John Ericssons Lig fra New York til Stockholm.

En Mand, der ikke er Politiker eller Soldat, bliver ikke regnet for noget i Amerika, lad hans Fortjenester være saa store som de være vil. Den Opfinder, som har Forretningsgeni, kan maaske tjene sig en Formue, men han bliver ej betragtet som en Velgjører af Samfundet, der har Krav paa Æresbevisninger. En pilraadden Ligkiste, der for længe siden er kasseret som usødygtig, er god nok til at føre hans jordiske Levninger til et Land, der har Viljen til at yde den berettigede Ære.

Kabelgram.

(Uge-Oversigt fra Udlandet.)

Et vanskeligt Stykke Arbejde har den unge tyske Kejser taget sig for. Som Forberedelse til et paatænkt Besøg til Russerkejseren har Wilhelm nemlig besluttet at lære det russiske Sprog fuldstændigt, saaledes at han ikke blot kan læse og skrive dette kjæbebrækkende Jargon, men ogsaa paa indfødt Kastemaskinevis manipulere det i flydende Konversation. Wilhelm har vor oprigtige Sympathi. Folk finder i Reglen en vis idealsk Glæde i, at skildre de kronede Hoveders Tilværelse som et særdeles lykkeligt Liv, fri for alle Sorger, Bekymring og Hovedbrud. Ak du lieber! — den Snak gjælder ikke længer, der som Wilhelm skal til at lære Russersproget udenad. Skal han bringe det Stykke Arbejde til heldig Udførelse, saa kommer han virkelig, som den gamle Bismarck siger, „udenfor Politik". Han kommer ogsaa bort fra Selskabslivet, bort fra Forlystelserne, og muligt — bort fra sin Forstand. Han faar ingen Tid til Jagten, Fiskeriet eller anden kongelig Sport. Theatret og Operaen bliver lagt paa Hylden, og Hofballerne vil ikke længer glimre. Nu forstaar vi saa godt, hvorfor han ved Rigsdagens Aabning forsikrede, at han gjerne ønskede Fred; thi det er jo indlysende, at en Mand, som har sat sig for at lære det russiske Sprog, ikke kan faa en Minut til overs til at mønstre Tropper, lægge Befæstningsplaner, eksperimentere med røgfrit Krudt og ny Vaaben. Krigen gjør Rabalder, men han maa have Ro, saa han kan studere. For Eftertiden vil Wilhelm naturligvis holde sig hjemme, men ikke for at tage imod Fremmede. Vi tænker os, at han har sat et stort Skilt paa Døren med den bekjendte Paaskrift: „Dette er min travle Dag." Han bliver „optaget" i Ordets bydeste Betydning. Man vil forstaa, hvorfor han ikke ønskede at have den gamle snakkesalige Bismarck og dennes støjende Hundekobbel i sin Nærhed; han vilde være ene med sine russiske A B C'er og sin Lærer.

Prohibition-Højlicense-Debatten

i Beatrice, Nebr., 5—10. Juli.

Talernes fuldstændige Tekst.

Edward Rosewaters Forsvar.

„Hr. Dirigent, mine Damer og Herrer! — I vor oplyste Tidsalder synes det noget underligt, at en Mand vil møde frem for en saa oplyst en Tilhørerkreds som denne med den Paastand, at Individets personlige Friheder indskrænkes efter Haanden som Civilisationen gaar frem.

Ja, det synes mig virkeligt at være noget stivt, naar vi ved, at Folket i Ny England Staterne har hævet mange af de indskrænkende Love, som de gamle Puritanere havde medbragt, og naar vi ved at Befolkningen i Massachusetts prøvede Prohibition længe nok til at blive grundig kjed deraf, og har siden valgt Højlicense og Lokal-Option-Systemet.

Jeg skal for en Forandrings Skyld læse et Par Paragrafer af de Love, som de gamle Puritanere opfandt:

„Det skal være forbudt at forsyne Kvækere, Adamiter eller andre Kjættere med Føde eller Klæder."

„Dersom nogen Person slutter sig til Kvækernes Samfund, skal han landsforvises og straffes med Døden hvis han kommer tilbage." (Latter.)

„Det skal ikke være tilladt at være paa Rejse, koge Mad, rede Seng, feje Gulv, klippe Haar eller barbere paa Sabaten."

„Det skal ikke være nogen Kvinde tilladt at kysse sine Børn paa Sabaten, ej heller paa Fastedage."

„Kvem der bærer Klæder med forgyldte eller forsølvede Kniplinger, der koster mere end 2 Shillings pr. Yard, skal indstævnes for Storjuryen og Raadet skal mulktere Overtræderen."

„Ægtefolk skal enten bo hos hinanden eller indespærres i Fængsel." (En Stemme: „Det er godt, udmærket." — Latter og Bifald.)

Dersom alle Ægtefolk i vore Dage skulde leve sammen eller fængsles, da vilde mange af de Personer, som nu fare omkring i Nebraska og prædiker Prohibition, komme til at sidde i Hullet. (Latter og Bifald.)

Forsamlingen faar nu selv dømme om den personlige Frihed er bleven snævrere eller bredere siden den puritanske Tidsalder.

Det forundrer mig at høre min Modstander indrømme at Prohibition ikke er rettet paa den enkelte Persons Frelse, men blot fejer hen over den ugudelige Hobs Hoveder i Almindelighed og lægger Bøder paa dem, der vover at handle med berusende Drikke. Men sand Afhold er ikke ensbetydende med Prohibition; sand Afhold tager sig af den enkelte Mand og Kvinde. Alle disse professionelle Prohibitions-Agitatorer, der gjør denne Virksomhed til et Levebrød, kan ikke pege paa et eneste Menneske, som de har frelst. 20,000 Kvinder gjennemstreife dagligt Chicagos Gader i en fortvivlet Jagt efter Brød. De sælger deres Ære for Livets Nødtørft; men ikke en i Prohibitionpartiet gjør saa meget som hæver sin lille Finger for at fri dem fra en tidlig Grav og et vanæret Liv.

Spørgsmaalet, vi i Dag skal diskutere, er dette: Har Prohibition efter en fyldestgjørende Prøve i de Stater, hvor Systemet har været vedtaget, virkelig frembragt en bedre moralsk Tilstand, har det formindsket Drukkenskaben, har det formindsket Forbrydelserne eller har det tømt vore Fængsler?

Før vi bliver færdig med denne Forhandling, skal jeg bevise, at Prohibition sammenlignet med Forholdene i Nebraska har aldeles ikke opnaaet at udrette disse Ting. Det er ej blot for at forsvare den Lov, der har været i Kraft siden 1881, ej blot for at hævde vort Folks Ret til at gjøre hvad der er retfærdigt; men jeg staar her i Staten Nebraskas Navn for at hævde den imod de Bagtalere og Æreskjændere, der over hele Landet har udbredt Løgne om vor Umoralitet, Dyriskhed og almindelige Nederdrægtighed. (Høj Latter.)

Jeg staar i Dag her for at forsvare Omahas Berømmelse. (Latter.) Jeg forsikrer de ærede Tilhørere og i Paahør af de Personer, der har fremført disse Beskyldninger, at de har æreskjændt vor By, at de har forvrænget Forbryderstatistiken og at de forsætligt har vildledt Publikum baade her og i andre Stater. De søge at udbrede den Mening, at Omaha er selve Helvedets By, og den værste Forbryderstad i Verden.

Enhver Borger i Staten Nebraska bør f. Eks. sætte sin Stolthed i den By, hvor han bor. Jeg har boet i Staten i 27 Aar, og har bidraget til at bygge den op. Jeg har gjort mit til at forøge Befolkningen (høj Latter) og det er meget mere end der kan siges om mange af disse Prohibitionister. Jeg tror ikke at Halvparten af den Slags Folk har forøget Befolkningen i nogen Stat. Lad mig læse i Moline "Review" for 23. Maj, d. A., hvad en Prohibitionstaler har at sige om Stillingen i Omaha. „Højlicense-Byen Omaha har 270 Salooner, der er de mest elegant udstyrede og fristende, jeg i hele mit Liv har set. De betale en aarlig Afgift paa $1,000. Som videre Tiltrækning findes der et Tilhold for offenlige Kvinder i Bagparten af hver Saloon. Disse og andre Lastens Huler er offenlig privilegerede, og de Kvinder, der driver dem, har Tilladelse til at holde aabent Hus. Byen faar herved en Indtægt paa $300,000, der tilsammen med de $270,000 fra Saloonerne anvendes til Understøttelse af Skolerne." Det er den største Usandhed, at Politiet tillader nogen Saloonkeeper i Omana at holde Prostitutionshus i Forbindelse med sin Saloon. I de sidste Aar har tvertimod Politidirektøren fordrevet alle den Slags Forretninger til et Kvarter af Byen, hvor der ingen Salooner findes. Og mere end dette, er det bevisligt, at enhver begrundet Klage fremført for Politikommissærerne (et Raad, der udnævnes af Statens Guvernør og intet har med Omaha-Politikere at skaffe) har havt det Udfald, at vedkommende Værtshusholders License er bleven erklæret ugyldig og hans Forretning standset. Sandheden om Forholdene i Omaha er kort og godt følgende: I 1889 foretog Politiet 8,459 Arrestationer. 6,710 af disse var Gadearabere, der fik midlertidigt Ophold paa Politistationen, og der bliver altsaa 1,739 Arrestationer for Overtrædelser af Statens Love. I Stedet for 270 Prostitutionshuse, er der blot 36 bekjendt for Politiet, og de er næsten alle affondrede i et særskilt Distrikt.

Omaha har for nærværende 248 Udskjænkningssteder, men blot 187 af dette Antal er egentlige Salooner; de øvrige er Hoteller, Likørgrosserere og Restaurationer. Hvad det angaar med at give Hotellerne Bevillinger til at sælge berusende Drikke, da har Omaha ikke gjort værre end Washington har; thi Landets Vice-Præsident driver for Tiden Saloonforretning i sit Hotel i Hovedstaden. (Flere Stemmer: „Skam over ham.")

Ja, I raaber „Skam over ham." (En Stemme: „Ja, det er en Skam over ham.") I hvilken civiliseret Nation kan et første Klasses Hotel bestaa uden at servere Drikkevarer til Gjæsterne? (Piben.) Intet første Klasses Hotel uden Drikkevarer eksisterer noget Steds paa Jordkloden, undtagen, maaske, i Konstantinopel, og jeg betvivler alvorligt, at der i Konstantinopel findes noget første Klasses Hotel. Men I piber og gjør Eder blot latterlige, naar jeg fortæller, at jeg for en 7—8 Aar siden besøgte Mount Vernon, Geo. Washingtons Hjem, og her saa jeg de Karaffer, der havde opbevaret den gamle Rum, og de store Dunke og Flasker, af hvilke Washington trakterede sine Gjæster naar de kom ud at besøge ham paa Mt. Vernon. (En Stemme: „Tiderne har forandret sig.")

Washington var Landets Præsident, og maaske lige saa god en Mand, som nogen af os her. Men det synes, at vi har en ny Civilisation for os. Vi har naaet et Udviklingspunkt i Moralen, der er saa ophøjet og forædlet, at selve George Washington kommer til at staa som en meget simpel Synder og en stor Forbryder. Jeg formoder at Abraham Lincoln vilde komme til at staa i samme Lys. Og da Jesus Kristus kom til Verden, spiste han Brød og drak Vin, gjæret og ikke ugjæret Vin. Med sine Apostle deltog han i Glæderne ved Bryllupet i Kana. De drak Vin — Glædens Vin — den samme Glædesvin, der drikkes ved alle jødiske Bryllupper. Og forleden, da Frimurerne nedlagde Hjørnestenen til det ny Raadhus i Omaha, hældte de Korn, Olje og Vin paa Stenen — Frugtbarhedens Korn, Fredens Olje og Glædens Vin. Ere vi bedre end Kristus, som ved den sidste Nadver drak af Vinen, Paaskevinen, som Jøderne paa den Tid brugte og havde brugt i Aartusinder inden han kom, og som den Dag i Dag findes paa enhver ortodoks Jødes Bord? Hver Mand og hver Kvinde, der sidder til Bords ved Paskefesten, faar fire Glas Vin. I mener at dette er en stor Synd, men hvilken Ret har I til at afgjøre hvad der er Synd? Hvilken Ret har I til at forbyde det, som Kristus selv taalte og ikke forbød? Det er bleven sagt af den foregaaende Taler, at Prohibitionens Opgave er at afkorte Individets Rettigheder til Fordel for Massen, og han fortalte, at Politiet konfiskerer det syge Kjød, der findes hos Slagterne. Jeg gad nu vide, om de agter at forbyde alt Salg af Kjød, fordi der findes noget, som er sygt og fordærvet. Er det deres Hensigt at bringe os tilbage til den asiatiske Kultur, hvor alle Kjødspiser forbydes, og hvor den fysisk og aandelig indskrænkede 400,000,000 store Befolkning lever paa Ris og Grøntsager? — Forhaabenligt dog ikke.

Der klages over, at Saloonkeeperne sælger forgiftede Drikkevarer, som ødelægger Folks Helbred. Lad gaa. Men har Prohibitionisten nogensinde hævet sin Røst imod dette, eller har han nogensinde søgt at gjennemføre et Lovforslag til Forbud mod Forfalskning af Drikkevarer, saaledes som han søger at forbyde og bør forbyde Salget af fordærvet Kjød?

Hovedspørgsmaalet er imidlertid hvorvidt Stillingen i Nebraska er saa fortvivlet som min Ven fra Michigan beskriver den. Som astronomisk Professor har han til Vane at betragte Ting paa Afstand og han ser Gjenstande langt tydeligere paa Planeterne Mars og Jupiter end paa vor egen Jord. Han ser langt klarere paa Frastand end han gjør naar han kommer nærmere til Objektivet. Har vi en meget stor Fattigbefolkning i Nebraska? Har vi mange Drukkenboldte? Er vi overlæsset med Forbrydere? Har Maine, Kansas eller Iowa og de andre Prohibitionstater færre Forbrydere, har de en mere intelligent Befolkning eller bedre Oplysningsforhold? Er disse Staters finansielle Stilling bedre? Dersom nogen kan bevise dette at være Sandhed, saa vil jeg med Glæde give Afkald paa mine Paastande. Men inden vi bliver færdig med denne Debat, mener jeg, at det vil lykkes mig at bevise, at Nebraska i enhver af disse Henseende staar hævet højt over hvilkensomhelst Prohibitionstat.

I Forhold til Indvaanerantallet er der færre Forbrydere i Nebraska end der er i Kansas, Maine og Iowa. Der er forholdsvis ikke saa mange Drukkenboldte i Omaha som der er i Portland, Maine. Der er heller ikke saa mange sindssyge i Nebraska som der findes i Iowa. Iowa har for Tiden 1,876 Patienter i dens Sindssygeasyler, Kansas har 1,277; i Nebraska er der blot 680, og disse er officielle Tal. Jeg har de oprindelige Dokumenter hos mig og Meddelelser fra Forstanderne i Asylerne. I Kansas Tugthus sidder i Dag 905 Fanger, i Iowa 684 og blot 388 i Nebraska. (Bifald.) Dette er Kjendsgjerninger.

Tillad mig at komme med lidt mere Oplysning. Min Modstander har snakket meget om at tømme Fængslerne i Prohibitionstaterne. De siger, at de har tømt Fængslerne i Iowa, Kansas og Maine, og skulde man tage deres Ord for det, ja saa maatte man tro at det tusind-aarige Rige er kommet. I Løbet af de sidste ti Dage har jeg sendt en Forespørgsel til enhver Sheriff i Nebraska; jeg har faaet Svar fra 83 Countier, hvilket er dem alle undtagen to, og Resultatet viser, at der er 51 Countier i Nebraska, der ikke har en eneste Arrestant. (Bifald.) Kan Iowa sige dette? Jeg skal straks fortælle om Iowa. Jeg har allerede Svar fra 51 Countier i Iowa, og Resten venter jeg inden i Morgen. I de 51 Iowa-Countier, er der tilsammen et større Fangeantal end vi har i hele Staten, og der er endnu 48 Countier, som ikke har ladet høre fra sig. Nu siger de, at de vil gjøre Underværker i Nebraska, men jeg befrygter at de er komne til det forkerte Marked med deres Kram, — vi behøve dem ikke. Allerede har vi en ordentlig, sømmelig og blomstrende Befolkning. Vi har Prohibition i nogle og tredsindstyve Byer. (Bifald.) Vi har under vort Højlicensesystem en Ordning, der ikke noget Steds kan opnaas ved Prohibition.

Min Ven paastaar, at aldrig har nogen Ven af Høj-Licensesystemet udtaget retslig Klage for Licenselovens Gjennemførelse. Men jeg siger, at jeg netop er en af dem, som har gjort dette. Da Højlicense først blev indført i Nebraska, fandt det en bitter Modstand fra Saloonkeeperne, Bryggerne og Brændevinsmagten, som min Ven ynder at kalde dem, men alle Statens Præster forsvarede den. Jeg sluttede mig til dem og overvar Præstemødet i Omaha. Jeg tilbød frivilligt at gjøre Klage imod Saloonkeeperne; jeg gjorde det personligt og med Fare for mit Liv, som det den Gang blev sagt. (Bifald.) Jeg gjorde Klage imod Omaha Turnhalle, jeg gjorde Klage imod en vis Hornberger, som holdt Spillebule, og jeg klagede imod Richard Curry. I de to af disse Tilfælde blev Vedkommende nægtet License.

Da Højlicense blev indført i 1881, fandtes der over 200 Salooner i Omaha. Befolkningen var den Gang blot 30,645, og med dens nuværende Befolkning paa 134,742 har Byen dog blot 248 Udskjænkningssteder, Wholesalehuse og Restaurationer indbefattede."

(Forts. i næste No. med Past. Sam Smalls Argument.)